

2,64.

PRZEPISY

o warunkach legalizowania wag handlowych zwyczajnych.

CZĘŚĆ IV.

Wagi nierównoramienne.

Na podstawie art. 11 Dekretu o miarach (Dz. Praw 1919 r. № 15 poz. 211) rozporządza się co następuje:

1. Dopuszczalne są wagi dziesiętne proste o nośności 10 kg, proste zaś i złożone o nośności 20, 30, 50, 100, 200, 300, 400, 500, 1000, 1500, 2000, 3000, 4000 i t. d. co 1000 kg, wagi setne o nośności 50, 100 i t. d. (jak wyżej) kg i wagi tysiączne złożone o nośności 5 t, 6 t i t. d.

2. Wagi dziesiętne winny mieć na dźwigni głównej, tuż za oznaczeniem nośności lub na innym widocznym miejscu, napis 1 : 10 lub waga dziesiętna, setne 1 : 100 lub waga setna, i tysiączne 1 : 1000 lub waga tysiączna.

3. Wagi nierównoramienne mogą być zaopatrzone w tarowniki zarówno na szalkach (tarowniki balastowe), jak i na ramionach dźwigni (tarowniki ruchome).

Tarowniki winny być wykonane w ten sposób, aby była uniemożliwiona zmiana, którąby łatwo i szybko można było uskutecznić i następnie usunąć.

4. Jako urządzenie pomocnicze dozwolone są przesuwniki ze skalami, o ile przy ich pomocy nie można odważyć więcej jak jednej piątej nośności wagi.

5. Oś podłużna dźwigni głównej wag pomostowych może być prosta lub tak wykrzywiona albo łamana w płaszczyźnie pionowej, aby przez to środek ciężkości dźwigni był zbliżony do poziomu noża głównego. Wymiary dźwigni winny zabezpieczać ją od wydłużenia przez uderzenia.

Przepisy obowiązujące w miernictwie

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 22 maja 1920 r.

№ 30.

Cena 3 mk. 50 f.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

Jednakowoż wygięcie końca dłuższego ramienia, spotykane w wagach typu Fairbanks'a, jest niedozwolone w wagach nowowyrobianych.

6. Wagi pomostowe winny być zaopatrzone w tarownik ruchomy, umożliwiający wytarowanie wagi nieobciążonej w granicach, w jakich zmieniać się może ciężar pomostu i innych części układu dźwigniowego.

7. Wagi pomostowe winny być zaopatrzone w przyrząd do unieruchomienia dźwigni głównej, znajdujący się przy niej.

8. Wagi pomostowe na stałym fundamencie, a także przenośne o nośności powyżej 3000 kg winny być zaopatrzone w wyłącznik (przyrząd do odciążania noży nośnych) lub przynajmniej w urządzenia, ochraniające wagę w chwili jej obciążenia (wieszaki wahadłowe, chwytacze uderzeń, relsy wjazdowe i t. p.).

9. O ile odciążenie noży nośnych uskutecznia się przez oparcie pomostu na słupkach (stożkach) oporowych, to światło między pomostem a słupkami winno wynosić w niewyłączonej wadze nawet przy największem dopuszczalnym obciążeniu przynajmniej 2—3 mm.

10. W dźwigni podpomostowej dozwolone jest osadzenie końcowego noża w suwaku, którego właściwe ustawienie i trwałe umocowanie na dźwigni zabezpiecza się cechą urzędu.

11. W podpomostowych dźwigniach żeliwnych, w miejscach przenoszenia sił od jednej dźwigni do drugiej, dozwolone jest stosowanie noży o kształcie stożka (kiełków).

12. Pomost wagi nie powinien wywracać się przy obciążeniu go wielkością równą 0,1 nośności wagi, w którymkolwiek z punktów, znajdujących się na przekątnej pomostu w odległości jednej czwartej przekątnej od jego węgła.

13. Wgłębienia, w których ustawione są wagi na stałych fundamentach, winny być dostępne, odwadniane i o tyle głębokie, aby bez szczególnych trudności było możliwe zrewidowanie zakrytych części wagi nawet podczas jej obciążenia.

Przepisy przechodnie.

14. Przepisy niniejsze uchylają sprzeczne im postanowienia przepisów o warunkach legalizowania, obowiązujących w byłych dzielnicach rosyjskiej i austriackiej.

15. Wagi, nieodpowiadające art. 1, które były kiedykolwiek cechowane, będą przyjmowane do legalizacji aż do dnia 1-go stycznia 1930 r., o ile odpowiadają pozostałym przepisom legalizacyjnym dla wag równoramiennych.

16. Oprócz wag o nośności, dozwolonej przez art. 1, będą przyjmowane do 1 stycznia 1922 roku do legalizacji wagi o nośności: 75, 150, 250, 600, 750, 1250 i 2500 kg.

17. Nowe wagi dziesiętne o nośności 150 kg i 250 kg będą przyjmowane do 1 stycznia 1922 roku do legalizacji, o ile czynią zadość art. 2, 3, 4, 5, 6, 7, i 12 przepisów niniejszych i o ile ich części posiadają wymiary nie mniejsze od poniższych, podanych w milimetrach:

	Dla wag 150 kg	Dla wag 250 kg
Przekrój głównej dźwigni	28×8	32×10
Przekrój sanek przy nożach nośnych . . .	22×10	25×10
Grubość pomostu.	24	28
Przekrój wang podpomostowych	75×24	80×28
Przekrój słupka	100×32	110×35

O ile którakolwiek z wymienionych części drewnianych jest wykonana z dębiny, wymiary jej mogą być zmniejszone.

18. Przepisy niniejsze otrzymują moc obowiązującą od dnia 1-go października 1920 r.

Warszawa, dn. 18 maja 1920 r.

GŁÓWNY URZĄD MIAR

(—) inż. Z. Rauszer.

Gł. Urz. Miar № 20/658.

